

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118231273
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118231273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189 so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, zastúpená JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 228,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 20.2.2019 č.k. 18C/20/2018-108, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin ako súd prvej inštancie rozhodol v tomto spore tak, že:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 228,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 228 eur od 1.2.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku súd prvej inštancie popísal obsah písomných podaní, zistené skutočnosti, vykonané dôkazy, následne citoval niektoré ustanovenia zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody, ako aj ustanovenia § 442 ods. 1 a § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s právnym posúdením veci súd prvej inštancie následne uviedol:

Súd akceptoval uplatňovaný nárok ako škodu v rozsahu dohodnutého nájomného za 5 dní t. j. vo výške 228,- eur (vrátane DPH), kde aj takáto suma bola predmetom postúpenia na žalobcu. Bolo preukázané, že škoda vo vyššie uvedenom rozsahu 228,- eur reálne vznikla, a to jednak faktúrou, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu, ako prenajímateľa pre nájomcu, teda poškodeného A. W. za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy. Tak ako už bolo vyššie uvedené, bolo preukázané, že došlo k úhrade predmetnej faktúry, a to započítacím prejavom, ktorý bol dohodnutý v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 5. medzi žalobcom ako postupníkom a postupcom A. W. a to vo výške 228,- eur. Žalovaný nepnil ani len časť škody, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s dopravnou nehodou. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy

poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu s účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poisťovňou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie 18C/20/2018 6

motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Pokiaľ ide o dobu nájmu náhradného vozidla, ktorú teda namietal žalovaný, súd poukazuje na zákazkový list A. M. PLUS, s. r. o. (č. l. 42) ohľadom opravy vozidla poškodeného, na ktorom je uvedený dátum plánovaného ukončenia opravy 27.10.2017 a faktúru z opravy vozidla poškodeného vystavenej dňa 20.10.2017 (č. l. 43). Servis vystavuje faktúru ešte pred prevzatím opraveného motorového vozidla a zasiela ju poisťovni na vystavenie krycieho listu. Až po obdržaní krycieho listu servis vozidlo vydá poškodenému. Pokiaľ už bolo vozidlo opravené, poškodený je oprávnený si prevziať motorové vozidlo nasledujúci deň a podľa názoru súdu do tejto doby je oprávnený užívať náhradné motorové vozidlo ako účelne vynaložený náklad v zmysle všeobecnej rozhodovacej praxi súdu. Žalovaný vo všeobecnej rovine namietol dobu prenájmu náhradného motorového vozidla, ale neuviedol a nepreukázal dôvody, pre ktoré by nevyhnutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla mala trvať kratšiu dobu. Naopak poškodený jednoznačne preukázal, že nemohol svoje motorové vozidlo používať. Nachádzalo sa v oprave a bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, kde svoje motorové vozidlo si vyzdvihol až po ukončení opravy. Náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťovňou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bola poškodená, a to právny predchodca žalobcu. Škodou bolo nájomné za prenajaté motorové osobné vozidlo, keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období od 16.10.2017 do 20.10.2017, t.j. 5 dní, keď bolo dohodnuté nájomné za náhradné motorové vozidlo svoje vozidlo po dobu opravy využívať a po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné, čo bolo preukázané čestnými prehláseniami poškodeného a jeho manželky. Podľa názoru súdu žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených a u žalovaného uplatnených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla zabezpečeného poškodenou. Keďže žalobca mal nárok na sumu 228 eur a nebola mu vyplatená žalovaným ani čiastočne, súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 228 eur, ktorý si aj žalobca uplatnil. Podľa názoru súdu z vyššie citovaného ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie v určitej lehote, ktorej začiatok udáva skutočnosť skončenia šetrenia poisťovnej udalosti. Rozhodnutie poisťovne o ukončení likvidácie teda predstavuje moment, kedy dochádza, resp. má dôjsť k vyčísleniu a náhrade vzniknutej škody, ktorú si poškodený nárokuje, a o ktorú sa zmenšil jeho majetok. Ak poisťovňa neprizná plnenie v plnom rozsahu dochádza teda k majetkovej ujme na strane poškodeného. Poisťovňa tak síce ukončí šetrenie poisťovnej udalosti v zákonnej lehote, v dôsledku čoho neporuší svoju povinnosť včasného ukončenia prešetrovania poisťovnej udalosti, avšak poškodenému neposkytne plnenie v rozsahu, na ktorý má nárok a preto sa podľa iného ust. zákona o povinnom zmluvnom poistení, konkrétne § 11 ods. 7 dostáva do omeškania. Samotné znenie § 11 ods. 7 zákona o

povinnom zmluvnom poistení pripúšťa dve varianty, odkedy je možné sa dostať do omeškania. Prvá časť vety sa vzťahuje na splnenie povinnosti poskytnúť plnenie v lehote 15 dní po ukončení likvidácie poistnej udalosti a druhá časť vety sa týka predloženia rozhodnutia súdu poisťovateľovi zo strany poistného, ktorý predložil svojej poisťovni rozhodnutie na preplatenie. Nesplnením povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 zákona sa poisťovňa v zmysle § 11 ods. 8 dostáva automaticky do omeškania, avšak podľa názoru súdu do omeškania s ukončením šetrenia, resp. písomného informovania poškodeného o výsledkoch likvidácie a rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Čiže je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 t.j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b), ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností súd má za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnenne kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Súd teda bol toho názoru, že žalobcovi vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 7 citovaného zákona. Keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti preukázateľne neuspokojil, dostal sa do omeškania. Súd preto priznal žalobcovi aj uplatnené úroky z omeškania od 1.2.2018 do zaplatenia. Výšku úroku z omeškania si žalobca správne nárokoval v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a v takejto výške mu súd aj nárok na úrok z omeškania priznal. Súd preto žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobca mala plný úspech vo veci, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Ďalej uviedol, že považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný, a navyše aj arbitrárny a podľa jeho názoru je výsledkom zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpí vo svojej podstate aj nepreskúmateľnosťou. Má za to, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú nedostatočne odôvodnil. Odvolateľ vo svojom odvolaní ďalej všetky svoje tvrdenia podrobne rozviedol.

3. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu podal písomné vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 387 CSP potvrdiť ako vecne správny. Zároveň žiadal priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že považuje všetky námietky žalovaného uvedené v odvolaní za neopodstatnené. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Tvrdenia žalovaného, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci, ako aj tvrdenia o nedostatočnosti odôvodnenia právnych záverov prvoinštančného súdu, považuje za neopodstatnené. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení podrobne reagoval na všetky argumenty žalovaného, ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaný v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. S rozhodnutím okresného súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vyporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

10. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia okresného súdu odvolací súd uvádza nasledovné:

11. Z odvolania žalobcu vyplýva, že namieta odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

13. Ďalší uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t.j. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti prípadne zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

14. Uplatnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP sa týka nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Odvolací súd dospel k záveru, že všetky uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci náležité dokazovanie a z neho získané dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií v zmysle ust. § 191 ods. 1 CSP a na základe toho ustálil správny skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a ktorý aj správne právne posúdil.

16. Odvolací súd tak, ako aj súd prvej inštancie, vyhodnotil predmetnú pohľadávku ako pohľadávku spôsobilú na postúpenie a zmluvu o postúpení pohľadávky hodnotí ako platný právny úkon spĺňajúci všetky kritériá platnosti právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky stanovené hmotnoprávnou úpravou. Na základe doposiaľ predložených listinných dôkazov konštatuje, že v predmetnom konaní bol preukázaný vznik škody, ktorá spočívala v nákladoch na zapožičanie náhradného vozidla. Žalovaný vo svojich vyjadreniach nespochybnil, že náklady na požičanie náhradného vozidla predstavujú náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti so vznikom poisťnej udalosti. Postupcoví ako poškodenému z dopravnej nehody vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi vyfakturovanú sumu spočívajúcu v nájomnom za prenájom motorového vozidla. To, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobom zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitimáciu v prejednávanej spore.

17. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

18. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)